

Lângă iaz

Rujoiu Mihai

Lângă iaz pe piatra morii
Stă-ntinsă parcă la soare
Să-și usuce al său chin
O stea în formă de floare.

De când stă,nu știe nimeni,
N-a fost poate nici văzută,
Geme-ncet,parcă ar spune
Căci de nimeni nu e vrută.

O privesc și nu-mi dau seama
Din ce parte-ar fi venit,
Din cer sau din Carul Mare,
Tot rămân nedumerit.

Mă îndrept spre ea ușor,
S-o privesc mai de-aproape,
N-aș dori,din întâmplare,
Să dispară și să-mi scape.

O mângâi și simt căldură
Ce-mi trece prin trup ușor,
Simt cum inima-mi tresare,
Și-s cuprins de mult fior.

Mă retrag un pas în spate,
Nu cumva am neplăceri?
Iar ea își deschide ochii
Cu parfum ce-mi dă plăceri.

Cred c-atât a vrut să știe
De tot că nu-i părăsită
Și se stinse-apoi pe loc
Cu dorința-i împlinită.

Cu-al ei chip întipărit
Am rămas pe veșnicie,
Lângă iaz pe piatra morii
Pun mereu flori de câmpie.

Și-altă dată de va cade
Stea din cer sau Carul Mare,
Să cadă pe-acele flori

POEZII ONLINE

Și să se transforme-n floare.